

Az egri történelmi belváros javában zajló rehabilitációjának részeként a közelmúltban új köntösbe bújt a Kálvin-ház is. A '90-es évek második felében újra az egri református egyházközség birtokába került emblematikus épület immár másfél évtizede fontos helyszíne a megyeszékhely kulturális életének.

Első névadója Herner Ferenc volt, az egri püspök serfőzője, később a város főbírája. 1725-ben szerezte meg a telket, amelyre földszintes házat építtetett. Az építész valószínűleg Giovanni Battista Carlone volt. Az emelet még a XVIII. században, a torony pedig a XIX. század második felében készült el. A török kiűzése után a város korábban virágzó protestáns közössége nem szerveződött újjá; a püspöki székvárosba szinte csak katolikusok települtek be. A reformátusok 1862-re erősödtek meg annyira anyagilag, hogy megvehessék az akkor még Herner-háznak nevezett épületet. 1866-tól itt tartották istentiszteleteiket és a külön a leányoknak és asszonyoknak, illetve a férfiaknak szervezett összejöveteleiket.

A ház 1930-ig templomként szolgált, lelkészlakás és iskola is működött itt. 1950-ben azonban államosították, s csak a földszinti könyvesbolt maradt az egyház kezében. A '90-es évek derekán, amikor megnyílt a lehetőség az egyházi ingatlanok visszaigénylésére, a reformátusok is jelezték ebbéli szándékukat. Ám az idők során öt lakást is kialakítottak a Kálvin-házban, így az egyházközség csak akkor vette birtokba az épületet, amikor rendeződött a volt lakók sorsa. A felújítás így tehát csak 1997-ben kezdődhetett meg, akkor mindössze egy külső festésre, illetve – az eredeti terveknek megfelelően – a belső terek visszaállítására nyílt lehetőség. Ezzel viszont ismét megindulhatott az élet, az egyházi munkán túl különböző kulturális rendezvényeknek is otthona lett az épület, ami ekkor kapta meg a Kálvin-ház nevet is. Idővel

azonban kiütköztek a műszaki problémák, egyebek mellett például a vizesedés is komoly gondot jelentett. Ezért is volt fontos, hogy az ingatlan homlokzat-felújítása is bekerült a belvárosi rehabilitációs programba.

Az újbóli vizesedést kiküszöbölendő, lélegző vakolatot kapott az épület, kijavították az ereszcatornát, s rendbe tették a nyílászárókat is. Bár volt falkutatás, a ház eredeti színét nem találták, így a legutóbbi festésnél használt zöld színekombinációhoz tértek vissza, ám fordítottak az árnyalatokon: most a lábazat, s az emeleti osztók kaptak világosabb színt, a falbetétek pedig sötétebbek lettek.